

Становище на Европейския комитет на регионите — „Следващи стъпки към устойчиво европейско бъдеще — Европейски действия за устойчивост“

(2017/C 342/03)

Докладчик: Franco Iacop (ПЕС/IT), председател на Регионалния съвет на автономен регион Фриули-Венеция-Джулия

Отправен документ: Съобщение на Комисията до Европейския парламент, Съвета, Европейския икономически и социален комитет и Комитета на регионите — Следващи стъпки към устойчиво европейско бъдеще — Европейски действия за устойчивост

COM(2016) 739 final

ПОЛИТИЧЕСКИ ПРЕПОРЪКИ

ЕВРОПЕЙСКИЯТ КОМИТЕТ НА РЕГИОНИТЕ (CoR)

Въведение

1. приветства ангажимента на Европейската комисия да допринесе активно и конструктивно за стратегическите цели на Програмата до 2030 г., полагайки основите за справяне с редица основни интегрирани предизвикателства със световен обхват;
2. отбелязва, че в програмния документ, приет от Европейската комисия на 22 ноември 2016 г. под формата на съобщение, се предлага много амбициозна и широкообхватна стратегия, съсредоточена върху устойчивото развитие;
3. отбелязва ангажимента на ЕК за интегриране на програмата в стратегията „Европа 2020“ и следователно в европейските структурни и инвестиционни фондове; предвид сложността и многообразието на различните референтни рамки, подчертава необходимостта от съгласуваност на политиките, интегриране и последователна рамка за управление;
4. подчертава, че за постигането на резултати е изключително важно да се привлекат за участие в процесите на вземане на решения всички равнища на управление, особено местните и регионалните власти (MPB);

Общи бележки

5. отбелязва, че тъй като политиките на Европейския съюз (ЕС) трябва да са в съответствие с принципа на субсидиарност, целите за устойчивост са пряко свързани с отговорностите, правомощията и функциите на поднационалните равнища на управление;
6. отново заявява, че териториалните институции — региони, провинции, окръзи, области, метрополни градове, малки градове и общини — са действителните създатели на политики, които ще трябва да определят кои нива и методи на управление са най подходящи за обвързване на целите на ЕС и ООН с тези на местните общности;
7. припомня, че сред 17-те цели за устойчиво развитие има две, за чието изпълнение местните власти имат основни функции, а именно ЦУР 10 и 11. Първата е насочена към намаляване на различията между териториите, докато втората е свързана с упражняването на основни функции в областта на градското планиране, транспорта, социалното подпомагане и начините на живот, вдъхновени от модела на устойчивост;
8. в този контекст изтъква, че в съобщението не се разглежда необходимостта от измерване на напредъка по постигане на ЦУР не само на равнището на ООН, на европейско и национално равнище, но и на поднационално равнище, и по тази причина призовава ЕК да вземе предвид това измерение при последващото разработване на показателите, с които се измерва напредъкът, и да ангажира местния експертен опит и съществуващите мрежи на местно равнище;
9. отново заявява, че към това се добавят приоритетите, произтичащи от упражняването на правомощия, които засягат хоризонтално други стратегически цели, като Програмата за градско развитие, социалното приобщаване, политиките на ЕС в областта на климата и енергетиката, намаляването на емисиите, намаляването на риска от бедствия, политиките в областта на околната среда и кръговата икономика, мобилността, интелигентната специализация и интелигентните градове (интелигентни територии), които бяха предмет на срещата на върха в Братислава и Конвента на кметовете за климата и енергетиката;

10. препоръчва да се използва средносрочният преглед на многогодишната финансова рамка (МФР), за да се припокрие Програмата до 2030 г. с „Европа 2020“, като се преразгледат ключовите насоки, за да бъдат съобразени незабавно с новите ЦУР;

11. оценява усилията, описани в придружаващия съобщението работен документ „Key European action supporting the 2030 Agenda and the Sustainable Development Goals“ („Ключови европейски действия в подкрепа на Програмата до 2030 г. и целите за устойчиво развитие“ (SWD (2016) 390 final), с който се предлага стратегията „Европа 2020“ да се приведе в съответствие с целите на Програмата до 2030 г., като се използват връзките между трите стълба, 7-те водещи инициативи, 5-те цели, свързани с приоритетите на „Европа 2020“, и тези, свързани с 11-те тематични цели на Кохезионния фонд;

12. припомня, че при всички случаи, за да бъдат постигнати всички цели, предложени в съобщението за устойчиво европейско бъдеще, е необходимо да им се даде териториално изражение. В този смисъл препоръчва адаптиране на целите на Програмата до 2030 г. към местните условия, което е единственият начин да се постигне конкретно и трайно въздействие върху живота на хората;

13. изразява съгласие, че сложността на различните равнища на управление изисква действия за направляване и контрол, с които да може да се обогати процесът на вземане на решения чрез оценка на политиките и институционални нововъведения (измерване на въздействието);

14. смята, че някои от връзките между приоритетите на Комисията „Юнкер“ и ЦУР са в области от значение за МРВ. Това се отнася най-вече за приоритета, свързан със заетостта, доколкото се засягат правомощията, посочени в ЦУР 4 (образование и образование) — област, в която МРВ упражняват важни правомощия, главно във връзка с разходите за прехода към устойчива Европа;

15. изразява желание Планът за инвестиции на Европейската комисия да обхване материалните и нематериални инфраструктури, намиращи се в ресора на МРВ (социална закрила, информационни технологии, мобилност, енергийни и далекосъобщителни мрежи, обезвреждане на отпадъци, интегрирано управление на водите и др.), които в много случаи са близки с различни ЦУР (по-специално ЦУР 8, 9, 12, 13);

16. припомня, че приоритет № 3 на ЕК „Устойчив енергиен съюз с ориентирана към бъдещето политика по въпросите на изменението на климата“ се припокрива с редица ЦУР в сфера, която е от интерес за МРВ. Такъв е случаят с ЦУР 5, 7 и 13, при които МРВ са едновременно бенефициери и главни действащи лица в политиките за борба с изменението на климата, както и в тези за устойчиви и достъпни за всички енергийни доставки и закрила на социалните права, за гарантирането на които от основно значение са услугите, предлагани на местно равнище;

17. отбелязва, че приоритет № 7, имащ за цел създаване на пространство на правосъдие и основни права, изградено върху взаимно доверие, включва политики за равенство между половете, за което МРВ могат да играят значителна роля, в пълно съответствие с ЦУР 5 и с необходимостта от възстановяване на доверието на гражданите в европейските институции;

18. отново заявява, че устойчивостта спрямо бедствия е един от основните аспекти на устойчивото развитие и призовава институциите на Европейския съюз да гарантират, че този принцип е един от централните стълбове на бъдещите мерки за устойчиво развитие в Европа ⁽¹⁾;

19. отбелязва, че приоритет № 8 има за цел преодоляване на проблем с историческо и световно значение — миграцията, и е изцяло в съответствие с ЦУР 1 и 10, като хоризонтално засяга много правомощия на МРВ, които често са поставени под силен натиск от необходимостта да управляват потоци с извънредно големи размери;

Конкретни бележки

20. отбелязва, че съществува риск действията, предприети за постигането на ЦУР, да не могат винаги да се впишат в рамките на интегрирани политики, за разлика от политиките на сближаване; по тази причина е от съществено значение да бъдат определени приоритети, които да отчитат най-спешните нужди в рамките на динамичен подход, насочен към постигането на всички ЦУР в дългосрочен план. Ето защо е от съществено значение да се вземе предвид предложението на КР относно необходимостта от приемане на „кодекс за поведение“ за участието на МРВ;

⁽¹⁾ COR 5035/2016; COM(2016) 739 final

21. изтъква, че целите изискват да се постигне равновесие между нуждите на настоящите и бъдещите поколения, както и между нуждите на различните равнища на управление, което е от съществено значение за намаляване на тежките „разходи за прехода“, които МРВ трябва да поемат. Ако тези разходи са непосилни, ефективното прилагане на въпросните мерки и положителното им приемане от страна на гражданите може да бъдат изложени на риск, като по-специално подкопае способността на по-маргинализираните (вътрешни) райони да допринасят за общата устойчивост и, в по-общ план, за дълготрайността на ЦУР;
22. обръща внимание на времето разминаване между европейските действия, предвидени до 2020 г., на които се позовава съобщението, и Програмата до 2030 г., и изразява желание за създаване на допълнителни икономически и финансови инструменти, както и за предефиниране на целите през целия разглеждан период, за да бъдат приведени в съответствие с тези на Програмата;
23. изразява съжаление, че в съобщението не е отделено място за оценка на възможните рискове на етапа на изпълнение на 17-те ЦУР, която би допринесла значително за предоставянето на МРВ на подходящи инструменти за преодоляване на проблемите при прилагането на свързаните с целите политики. Необходим инструмент е приспособяването към местните условия на всички показатели с цел да се даде възможност за постоянно наблюдение на развитието на различията, включително чрез алтернативни на БВП показатели, като показателите за качество, които могат да измерват както справедливостта на развитието, така и социалния прогрес на териториите;
24. подчертава, че за успешното формулиране на подгрупа от цели на местно и регионално равнище ще бъде необходимо да се предоставят съответните средства. Тези ресурси могат да бъдат набавени чрез специфични вътрешни трансфери, но и чрез възлагане на по-големи финансови отговорности на местното равнище;
25. счита, че е необходимо да се популяризират платформи и инициативи, които да позволяват обмен на добри практики между МРВ, както и да се използват вече създадените от международни организации като платформата Live на ПРООН — Платформа на знанието за устойчиво развитие, за да се избегне използването на програмата като повод за ново централизиране на политиките. За тази цел КР очаква с интерес стартирането на обявената от ЕК Платформа на заинтересованите страни, за да се улесни прилагането на териториално равнище на универсалните елементи, съдържащи се в Програмата, но най-вече за да се благоприятстват обменът на добри практики и споделянето на напредъка, постигнат от най-динамичните европейски територии; очаква да бъде присъединен към тази платформа по начин, който да подхожда на институционалната му роля на асамблея на местните и регионалните власти;
26. признава, че освен от капацитета за укрепване на икономическото, социалното и териториалното сближаване, подобряването на условията на живот в Европейския съюз зависи и от благополучието и сигурността в съседните държави. Във връзка с това и в съответствие с новите насоки, предвидени в съобщението на Комисията относно нов европейски консенсус за развитие, призовава за укрепване на дейностите в подкрепа на децентрализираното сътрудничество с третите държави и на тяхното развитие, чрез улесняване на използването на платформите за информация и дебати в областта на развитието, предназначени за МРВ, а именно: Евро-средиземноморската асамблея на регионалните и местните власти (ARLEM), Конференцията на регионалните и местните власти за Източното партньорство (CORLEAP), провежданата на всеки две години Конференция за децентрализирано сътрудничество и Атласът на децентрализираното сътрудничество, които предоставят на държавите партньори възможност да се срещат, общуват и обменят добри практики;
27. изразява съгласие с позицията на ЕК в подкрепа на Програмата на ЕС за градовете, приета през 2016 г. с Пакта от Амстердам, която ще бъде прилагана съвместно с МРВ с цел да обхване всички аспекти на устойчивото развитие и да допринесе за изпълнението на Новата програма за градовете на световно равнище;
28. подкрепя необходимостта стратегиите за устойчиво градско развитие и за хоризонтално и вертикално сътрудничество, в рамките на основана на участието система на управление, да отчитат многообразието на градовете и значението на социалното новаторство и насоченото към бъдещето планиране, посредством интегриран и координиран подход, по специално с оглед на значителните предизвикателства и с цел да се подобри качеството на живота в градовете;
29. препоръчва анализът на Програмата до 2030 г. да гарантира, че включените в нея цели са съгласувани с европейския модел на развитие, който е структуриран около местни производствени системи (кълъстери), основно съставени от МСП. Следвайки тази логика, Комитетът би искал в моделите на развитие да се отделя особено внимание на развитието на по-малките градски центрове, тъй като прекалено концентрираното териториално развитие може да задейства клопката на недостатъчното развитие, което на свой ред може да доведе до по-нататъшни процеси на маргинализация и демографски спад;

30. оценява положително факта, че в съобщението измеренията на устойчивото развитие (социално, екологично и икономическо) са посочени като стълбовете, към които трябва да водят политиките на ЕК, за да се намерят решения във връзка с ЦУР и с 13-те секторни политики, приети с МФР за 2014—2020 г. Смята обаче, че в светлината на новите световни предизвикателства е необходимо да се засили местното развитие чрез добавяне на териториалното измерение;

31. изтъква необходимостта МРВ да бъдат признати за ключови участници в политиките поради близостта им до гражданите и потенциала да допринесат за възстановяването на консенсуса относно европейските институции и европейския проект. Многостепенното управление представлява оптимално решение за политиките, които имат за цел изграждане на устойчиво бъдеще и съвместяване на 10-те приоритета на Европейската комисия, 11-те тематични цели на Кохезионния фонд и 17-те ЦУР на Програмата до 2030 г.

Засилване на въздействието на политиките върху социалния стълб

32. отново заявява, че за да се преодолее сложността на устойчивото развитие и за борба с бедността политиките и програмите, спуснати „отгоре“ и управлявани централно, не са най-добрите методи, а трябва МРВ да разполагат с необходимата отговорност и самостоятелност, за да дадат правилните отговори на основните социални проблеми;

33. подчертава необходимостта от засилване на политиките, залегнали в Хартата на основните права на ЕС, с планиране на устойчива социална политика, в която да участват всички равнища на управление, тъй като само по този начин ще може да се гарантира всеобщ достъп до основните услуги и ще може да се отговори на новите изисквания, породени от демографската промяна, посредством местни политики, насочени към създаване на благоприятни условия за активен живот на възрастните хора и остаряване в добро здраве;

34. насочва вниманието на ЕК към необходимостта от ангажиране с политики, които имат за цел да подобряват здравето на хората като предпоставка за социално приобщаване, чрез подобряване на условията на живот в градските и крайградските райони, както и да гарантират достъп до публични услуги, развлекателни дейности и спорт, включително за хората с увреждания, и чрез насърчаване на здравната профилактика за цялото население, включително възрастните хора, мигрантите и други групи в риск от бедност и социално изключване; насърчава държавите членки и МРВ да се ангажират със същото;

35. счита, че потенциалът на социалната икономика е в създаването на работни места и борбата срещу безработицата сред младите хора и жените; поради това смята за особено важно програмата да привлече вниманието върху корпоративната социална отговорност (КСО) и необходимостта да се повиши интересът на младите хора към предприемачеството. Освен това новата стратегия трябва да включва, чрез прилагане на междусекторен подход, различните аспекти на устойчивостта и новите възможности, предлагани от творчеството;

36. смята, че е необходимо културата да бъде включена в Програмата до 2030 г., като ясно се посочи ролята, която тя придобива в контекста на устойчивото развитие и създаването на нови работни места, допринасяйки за изграждането на общи европейски идеали, така че стремежите и принципите на демокрацията, социалната справедливост и солидарността да се разпространят по света. Културата допринася ефективно за стратегиите за приобщаващо развитие, като оказва силно въздействие върху ЦУР, подобрява образователните системи, противодейства на социалната изолация и бедността, премахва причините за неравенството, улеснява равните възможности и премахва поколенческите и демографските различия;

Засилване на въздействието на политиките върху екологичния стълб

37. отбелязва, че и очевидно глобални въпроси като изменението на климата, намаляването на емисиите на CO₂, енергоспестяването, производството на енергия от възобновяеми източници, опазването на биологичното разнообразие, намаляването на експлоатацията на ресурсите, интегрирания транспорт и кръговата икономика, в действителност са повлияни от политики и действия на местно равнище. По тази причина препоръчва да се отдели особено внимание на екологосъобразното производство;

38. счита, че предвид широкия диапазон на участващи сектори е необходимо да се възприеме интегриран подход на сътрудничество между участниците в многостепенното управление и различните действащи лица в областта на околната среда. Във връзка с това концепцията за сближаване изгражда връзка между икономическата ефективност, социалното сближаване, културното развитие и екологичното равновесие, поставяйки устойчивото развитие в центъра на разработването на политиките;

39. изразява съгласие, че човешката дейност и изменението на климата оказват все по-голям натиск върху морските екосистеми. Следва да се обърне внимание на действията на ЕК за осигуряване на безопасни, чисти и управлявани по устойчив начин океани, като се продължи подкрепата за изпълнението на Програмата за син растеж, която има за цел да се използва потенциалът на европейските океани и морета за създаване на работни места, икономическа стойност и устойчивост. Освен това отново изтъква, че иновациите в синята икономика могат да помогнат за осигуряване на ефективно и устойчиво използване на ценните морски ресурси ⁽²⁾;

40. призовава за ангажимент от страна на всички институции на ЕС за свеждане до минимум на хранителните отпадъци и оползотворяване на отпадъците, чрез стимулиране на инвестициите и заетостта в по-широкия контекст на *зелената икономика*. ЕС трябва да се ангажира да оказва решителна подкрепа на усилията за отказване от настоящия линейн икономически модел в полза на модела на кръгова икономика, както вече беше подчертано от Комитета на регионите в неговите становища относно „*Към кръгова икономика: преглед на законодателството на ЕС в областта на отпадъците*“, „*Законодателни предложения за изменение на директивите за отпадъците*“ и „*План за действие на ЕС за кръговата икономика*“;

Засилване на въздействието на политиките върху икономическия стълб

41. смята, че моделите на развитие, повлияни от нови конкурентни фактори, включително мрежите, позволяващи свързването на неограничен брой данни с неограничен брой потребители, разкриват ясни несъответствия между нуждата от съкращаване на сроковете за предприятията за пускане на пазара и сроковете за постигане на консенсус и за бюрократични процедури. МРВ са подходящото равнище за ускоряване на процеса на вземане на решения за политиката с темповете, изисквани от пазарите;

42. призовава да се окаже истинска подкрепа на моделите на развитие и по-специално на нематериалните мрежи, които определят, чрез улесняване на достъпа до безкраен брой данни, новите конкурентни фактори на местно равнище и преминаването към новите модели на производството;

43. смята, че е крайно време да се разработят стратегии, които да задействат структурните политики, така че основните стълбове на развитието да отчетат радикалната промяна на производствения модел, като се създадат благоприятни условия за устойчиво производство, включително чрез използване на стимули, докато нововъведенията не превърнат прехода към кръговата икономика в икономически рентабилен. Ясно е, че подобни политики, освен че ще допринесат за преодоляване на новите сложни предизвикателства, породени от глобализацията, представляват ясен отговор на нуждата от постигане на компромис между социалните искания, които противопоставят околната среда на работните места;

44. признава, че глобализацията, дължаща се главно на по-добрата мобилност на хората, стоките и данните, засилва международната конкуренция не само между предприятията, но и между териториите. Следователно е необходимо да се действа решително по отношение на факторите, които стоят в основата на конкурентоспособността на териториално равнище, като например социален и институционален капитал, инфраструктура и иновации, с цел съживяване на европейските икономики;

45. припомня, че МРВ играят решаваща роля в отношенията между публично-частните партньорства, тъй като са способни да разпознаят разнообразието от форми на развитие, които могат да насърчават целенасочените инвестиции за оползотворяване на местните ресурси, които всяка територия притежава;

Засилване на въздействието на политиките върху стълба, свързан с териториалното измерение

46. изразява съжаление във връзка с факта, че в приетото от ЕК съобщение изглежда напълно липсва концепцията за „териториален капитал“, разработена от ОИСР през 2001 г. и подкрепена от ЕК през 2005 г. За тази цел припомня, че концепцията включва набор от местни активи — човешки, природни, изкуствени, организационни, междуличностни и познавателни, които съставляват конкурентния потенциал на дадена територия;

47. отбелязва, че кризата и последствията от глобализацията повлияха значително на връзките, които гарантираха сближаването между териториите, като доведоха до разриви (между града и селото, между центъра и периферията) и промениха динамиката на социалното развитие. С оглед на това трябва да се поеме тежката задача старите модели на териториалната политика, характеризиращи се с функционални подходи, които разглеждат територията като обикновено пространство, да се превърнат в нова институционална матрица, която да отрежда на територията ролята на колективно действащо лице;

48. Пактът от Амстердам поставя в центъра на нарастващия интерес ролята на градоустройствените политики, насочени към прилагането на мерки за насърчаване на социалното сближаване и икономическото развитие, с убеждението, че градовете могат да дадат положителен принос за новаторските процеси;

⁽²⁾ COR 2203/2012

ПРЕПОРЪКИ КЪМ РЕГИОНАЛНИТЕ И МЕСТНИТЕ ВЛАСТИ

49. изтъква факта, че МРВ играят основна роля в опазването и развитието на градската среда, селските райони и общото наследство и могат да допринесат за онова, което в Програмата до 2030 г. се нарича „преобразен свят“, посредством проактивен подход и ангажимент за:

- 1) подобряване на собствения си капацитет за стратегическо управление;
 - 2) създаване на благоприятни условия за възникването на взискателно и осъзнато гражданското общество;
 - 3) разработване на интегрирани стратегии за градско и териториално планиране;
 - 4) насърчаване на икономическите възможности на местно равнище с цел създаване на достойни работни места и социално сближаване;
 - 5) насърчаване на регионалните планове/стратегии за устойчиво развитие, обвързване на ЦУР с политическите цели и преразглеждане и адаптиране на програмите, така че да отговорят на предизвикателствата на устойчивото развитие, като по този начин се допринесе за изготвянето на националните програми за реформи (НПР);
 - 6) управление на прехода към нисковъглеродна икономика и устойчиви градове и региони;
 - 7) създаване на благоприятни условия за разработването на планове за устойчива градска мобилност;
 - 8) признаване и насърчаване на ролята на културата за устойчивото развитие и насърчаване на местното наследство, творчеството и многообразието;
 - 9) насърчаване на участието на субекти от икономическата, социалната и културната сфера, университетите и научноизследователските центрове, както и на отделните граждани, в изготвянето на планове и инициативи за осъществяване на ЦУР, в сътрудничество със Съвместния изследователски център в рамките на инициативата „Науката среща регионите“;
 - 10) насърчаване на образователни програми за устойчивото развитие в училищата и на културни дейности, свързани с въпроса за устойчивостта;
 - 11) насърчаване на включването на „показатели за справедливо и устойчиво благосъстояние“ в законодателния процес и бюджетите на регионално равнище;
 - 12) създаване на партньорства в контекста на децентрализираното сътрудничество за развитие;
50. заявява отново, че МРВ са в състояние да развият различни форми на демокрация на участието, с включването, по-специално, на жените, младите, възрастните и малцинствата, като основа за планирането и прилагането на интегрирани стратегии за икономическо развитие на местно равнище;

ПРЕПОРЪКИ КЪМ НАЦИОНАЛНОТО РАВНИЩЕ

51. препоръчва възприемането на подход „отдолу нагоре“, създаването на подходяща нормативна рамка и заделянето на достатъчно ресурси. Такава нова система може да се създаде успешно само чрез все по-голяма децентрализация в различните държави — членки на ЕС. Националните правителства би трябвало да:

- 1) насърчават споделено управление и действителна децентрализация, които да дават възможност за участие на всички заинтересовани страни, не само във „възходящата“, но и в „низходящата“ фаза;
- 2) изграждат съгласувани и интегрирани териториални политики, като се допитват до органите на управление на поднационално равнище, особено при изготвянето на НПР;
- 3) преосмислят системите за финансиране на поднационално равнище, за да гарантират подходящо финансиране за устойчивостта;
- 4) привлекат местното и регионалното равнище за участие в последващите действия във връзка с ЦУР, подкрепени от точни териториални данни;

52. отново заявява, че националните равнища на управление трябва да привличат МРВ и градовете, за предпочитане с подход „отдолу нагоре“, за участие в планирането на действията на местно равнище за постигане на ЦУР, вземайки предвид както силните, така и слабите страни, въз основа на принципа „никой да не бъде изоставен“ и на ефективността на разходите;

ПРЕПОРЪКИ КЪМ ЕВРОПЕЙСКОТО И МЕЖДУНАРОДНОТО РАВНИЩЕ

53. изразява убеждението, че за да могат глобалните политики и споразумения да извлекат максимална полза от ангажиментите и опита на местно равнище, МРВ трябва да бъдат неразделна част от структурирания диалог и управлението, а не просто заинтересовани страни. Усилията на МРВ да организират и предоставят своя информиран принос следва да бъдат признати за част от процеса на вземане на решения, включително чрез дейности като:

- 1) включване на организирани мрежи на МРВ в управленските органи на международните организации за развитие;
- 2) укрепване на инструментите за финансиране и преразглеждане на местните политики за устойчиво развитие;
- 3) подкрепа за децентрализираното сътрудничество, включително със страни извън ЕС, и споделяне на извлечените поуки и знания с цел да се подпомогнат иновациите;

54. отправя искане да се предвидят ресурси на европейско и национално равнище за предварителна и последваща оценка на въздействието на политиките, свързани с устойчивото развитие. Това предполага усилия за подобряване на координацията на всички политики, водени както от ЕС, така и от неговите държави членки и МРВ;

55. призовава ЕК да използва по-стратегически и функционално НПР, които вече са включени официално в планирането на Кохезионния фонд, като използва по функционален начин вече приетите инструменти в подкрепа на устойчивото развитие. Това би дало възможност в контекста на европейския семестър да се изгъкнат не само планираните и предприети на национално равнище реформи за изпълнение на целите за устойчиво развитие, но и тези, които са свързани с местното и регионалното измерение;

56. препоръчва европейското и международното равнище на управление да координират сложната система от глобални отношения, като контролират регионалните огнища на напрежение, подкрепят промените и реструктурирането на институционалните и производствените структури, наследени от миналия век. На местните действащи лица следва да се предоставят правомощията, необходими за превръщането на крехкото геоикономическо равновесие във възможности за развитие, които да възстановят конкурентоспособността на местните производствени системи на световния пазар.

Брюксел, 12 юли 2017 г.

Председател
на Европейския комитет на регионите
Markku MARKKULA